05/05/2020

5 ΜΑΪΟΥ: Για τον Άγιο Εφραίμ που αλλάζει τις ζωές

/ Επικαιρότητα

Σήμερα, 5η Μαΐου, εορτίου μνήμης του Αγίου Εφραίμ του Όρους των Αμώμων εορτάζουν μαζί και οι αμέτρητοι ευσεβείς πιστοί σε ολόκληρη την οικουμένη, οι οποίοι έχουν ευεργετηθεί, έχουν δει, αντικρίσει, συζητήσει με τον Άγιον, έχουν συνδεθεί μαζί του οριστικά, έτσι αγαπητικά και ισοβίως, θεωρώντας τον Μεγαλομάρτυρα Εφραίμ τον Θαυματουργό ως πατέρα, αδελφό, φίλο, καθημερινό Προστάτη, ως τρόπον τινά οικογένεια τους και αναπόσπαστο μέλος των οικιών και των ζωών τους.

«Η χάρη του Αγίου Εφραίμ επισκέφθηκε και τη δική μου οικογένεια. Όταν ο εγγονός μου Γιάννης ήταν τεσσάρων ετών, μάς είπε ένα πρωινό, όταν ξύπνησε: Είδα τον στον ύπνο τον Άγιο Εφραίμ. Το παιδί δεν ήξερε και δεν είχε ακούσει για τον Άγιο. Ασυνήθιστο όνομα και δύσκολο να το εκφράσει ένα παιδί της ηλικίας του. Τον ρώτησα, ποιος ήταν ο Εφραίμ και μού είπε ένα παπάς ψηλός, πολύ ψηλός. Και, που ήταν Γιάννη; Ήταν ξαπλωμένος σε ένα τραπέζι, μού απάντησε. Το παιδί περιέγραψε αυτό που είδε, με τα δικά του μάτια».

Αμέτρητα τέτοια αποσπάσματα γραπτών επιστολών, όπως το παραπάνω και όπως τα παρακάτω που θα διαβάσετε, συναντιούνται μέσα στους δεκάδες Τόμους με Οπτασίες και Θαύματα του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Εφραίμ του Θαυματουργού της Νέας Μάκρης. Σε όποια σελίδα και εάν ανοίξεις, συναντάται η ματιά σου με κάτι που επιθυμείς να συνεχίζεις να το διαβάζεις έως τέλους, ενώ, στο μεταξύ, φθάνουν σε χιλιάδες εκατοντάδες οι μαρτυρίες ανθρώπων οι οποίοι αισθάνονται μία ιδιαίτερη ευωδία να εγκλωβίζεται στη μύτη τους, κατά την ώρα που μελετούν τα βιβλία του Αγίου.

«Διάβασα την παράκληση 40 φορές»

«Δυστυχώς, μετά από την επέμβαση τον ξαναέπιασε η ταχυπαλμία, όπως και πρώτα. Αμέσως, μόλις ο γιατρός τον έβαλε για παρακολούθηση σε ένα μηχάνημα για να δει τι συνέβη, διάβασα την παράκληση του Αγίου 40 φορές, γιατί έτσι το ένιωσα.

Θα μου πείτε, μία φορά δε φτάνει; Κι όμως, ο Άγιος Εφραίμ και ευχαριστήθηκε και συγκινήθηκε, γιατί, μόλις τελείωσα – μου πήρε 4-5 ώρες το διάβασμα αυτό το συνεχές – μοσχοβολούσε ο τόπος, όπου διάβαζα, με ουράνιο άρωμα.

Κατάλαβα, ότι ο Άγιος Εφραίμ επενέβη, γιατί αυτό το άρωμα έβγαινε μέσα από το βιβλίο του. Εκείνην την ώρα, ο γιατρός έδωσε εντολή την επομένη να μας δώσουν εξιτήριο, γιατί και η ταχυπαλμία σταμάτησε και η επέμβαση πέτυχε».

«Ο Άγιος είχε βγει και ήταν χάμω με ανοιχτά τα χέρια σε σχήμα σταυρού»

«Ένα βράδυ, είδα πάλι στον ύπνο μου πως είχα πάει στο μοναστήρι για να προσκυνήσω, μα ξαφνικά βλέπω τον Άγιο Εφραίμ, όπως είναι τα οστά του σήμερα, ήταν ξαπλωμένος χάμω μέσα στην εκκλησία του. Έκανα στον σταυρό μου και απόρησα, γιατί ο Άγιος είχε βγει και ήταν χάμω με ανοιχτά τα χέρια σε σχήμα

σταυρού.

Μα, όπως κοιτούσα τον Άγιο, είδα πως δεν ήταν πεσμένος κατάχαμα, μα πάνω σε ανθρώπους. Τρόμαξα τόσο πολύ, γιατί οι άνθρωποι αυτοί ήταν τα αδέλφια μου. Το άλλο πρωί, ο αδελφός μου με την οικογένεια του επήγαν βόλτα. Δεν επήγαν όμως και πολύ μακριά, γιατί έγινε κάτι πολύ τρομερό. Τρακάρισε το αυτοκίνητο, έγινε αγνώριστο, αλλά τα πέντε άτομα που ήταν μέσα, δεν έπαθαν ούτε μία γρατζουνιά».

«Έφυγε, όχι από την πόρτα, αλλά, αφού σηκώθηκε ψηλά»

«Βρισκόμουν στο δωμάτιο μου και έπαιζα με τα παιχνίδια μου και η μητέρα μου ήταν καθισμένη στο γραφείο μου και έκανε λαδάκια του Αγίου.

Κοιτάζοντας προς την πόρτα, βλέπω τον Άγιο μας εκείνην την ώρα, τρόμαξα και φωνάζω δυνατά να κοιτάξει και η μητέρα μου προς τα εκεί. Ο Άγιος προχώρησε στο δωμάτιο και κάθισε στην πολυθρόνα μου. Το κεφάλι του ήλιος, τα άγια χέρια του πλημμύρα από ευωδία. Γυρίζει προς τη μητέρα μου και της λέει: Κωνσταντίνα, θα λάβεις χάρη από τον Θεό που κάνεις τα λαδάκια μου και με γνωρίζει ο κόσμος. Έχεις ένα νεφρό, αλλά ο Θεός σου έχει δώσει δύναμη σαν να έχεις δύο.

«Λευτέρη, εσένα πονάει το κεφάλι σου πολλές φορές;» με ερώτησε ο Άγιος. Και, εγώ του απάντησα: «Ναι». «Την ημέρα που είχατε πάει στον γέροντα Πορφύριο και μετά ήλθατε στο μοναστήρι μου, σε πόνεσε το κεφάλι σου και η μητέρα σου, σου είπε να πας στη γερόντισσα να σε σταυρώσει. Εκείνην την ημέρα ήμουν κάτω στη γη, δίπλα στη γερόντισσα, αλλά δε με είδε κανείς. Η μητέρα σου, όμως, με άκουσε που έψαλλα στο παρεκκλήσι της Υπεραγίας Θεοτόκου και από τον φόβο της, μου είπε να σταματήσω, γιατί το νεφρό της θα πάθει σύγχυση. Να της πεις να μη φοβάται, γιατί σας προστατεύω. Από σήμερα, το κεφάλι σου δε θα σε ξαναπονέσει».

Μου μίλησε, επίσης, για τα θαύματα του και μού είπε να προσέχω να είμαι καλό παιδί. Εγώ είχα απορία για την ευωδία του και τον ρώτησα: «Άγιε, πολλές φορές αισθανόμαστε την ευωδία σου». Και, μου απάντησε, ότι εκείνος μάς τη στέλνει πότε από τον ουρανό και πότε από τη Λάρνακα και ότι δεν την μυρίζονται όλοι στο σπίτι.

Μου μίλησε για τον πατέρα μου, που εκείνη τη στιγμή δε βρισκόταν εκεί. Μου είπε ότι τον μπαμπά μου τον λένε Γιώργο και ότι θα μάς βοηθήσει να πάνε οι δουλειές μας καλά. Μου τόνισε πως οι γονείς μου δε θα πρέπει να μαλώνουν, γιατί είναι πολύ μεγάλη αμαρτία.

Μετά, μας έβαλε με τη μαμά μου κάτω από το πετραχήλι του και μας διάβασε την ευχή του, και είπε: Θα φύγω τώρα. Έχω δουλειά στο Μοναστήρι. Έφυγε, όχι από την πόρτα, αλλά, αφού σηκώθηκε ψηλά».

«Επειδή ο σύζυγός μου είναι ελεήμων, ο Άγιος μάς τα επιστρέφει»

«Κάποια φορά, μένουμε με ελάχιστα χρήματα, αλλά επειδή ο σύζυγος μου είναι ελεήμων και δεν αφήνει ζητιάνο και φτωχό αβοήθητο, ο Άγιος μάς τα επιστρέφει.

Θυμάμαι, είχαμε πάρει ένα δάνειο και ο σύζυγος έπρεπε να το εξοφλήσει κάποια στιγμή. Παρακαλέσαμε τον Άγιο γι' αυτό. Την ίδια ημέρα, μας πήραν τηλέφωνο από την τράπεζα και μάς είπαν ότι υπήρχε προϊόν από τόκους από παλαιό λογαριασμό – που δεν υπολογίσαμε – και έπρεπε να περάσει από εκεί ο σύζυγος μου για να το τακτοποιήσει. Τότε, αφού πήγε, είδε ότι το ποσόν αυτό ήταν ό,τι ακριβώς μας έλειπε να ξοφλήσουμε το δάνειο που προανέφερα. Μας ήρθε ξαφνικά, δεν το περιμέναμε. Τι ήταν αυτό! Δόξα στον Άγιο μας».

«Στέκεται ένας αστυνομικός, με πλατιά ζώνη και σκούφο»

«Κατά καιρούς, κάποιος έγραφε στους τοίχους του σπιτιού μας κακά λόγια και στεναχωρήθηκα πάρα πολύ. Ποιος ανόητος, έλεγα, να γράψει έτσι λόγια. Προσευχήθηκα στον Άγιο Εφραίμ και του είπα: Άγιε μου, σε παρακαλώ να μου φανερώσεις ποιος ανόητος είναι αυτός, όχι για να τον μαλώσω, αλλά για να προσέχω.

Μία νύχτα είδα όνειρο ότι στεκόμουν στο παράθυρο και κοίταζα. Στην αυλή ήταν ο άντρας μου και στο διπλανό σπίτι να στέκεται ένας αστυνομικός, με πλατιά ζώνη και σκούφο, και να ακουμπάει το χέρι του στον τοίχο που μας χωρίζει.

Είπα στον άντρα μου να ρωτήσει τον αστυνομικό, τι νομίζει γι' αυτά που γράφουν στους τοίχους μας και λέγει ο αστυνομικός: Ναι, συμβαίνουν και από μικρούς, αλλά εσάς το πρόβλημα είναι με αυτόν, και μας έδειξε τον γείτονα μας, που στεκόταν λίγο πιο κάτω. Θα σταματήσει και δε θα ξανασυμβεί!

Και, πράγματι, δεν ξανασυνέβηκε. Εγνώρισα την πλατιά ζώνη και τον σκούφο που φορούσε ο Άγιος, ακριβώς όπως είναι στην εικόνα του».

«Έπεσα πάνω του και το φίλησα. Το φιλούσα και δεν χόρταινα»

«Θυμάστε Αγία Ηγουμένη, όταν μας φέρατε τα Άγια Λείψανα Του να τα προσκυνήσουμε; Αφού προσκύνησαν όλοι οι άλλοι, εγώ έμεινα τελευταία.

Δε θα ξεχάσω ποτέ τα λόγια, που ήταν σαν διαταγή. Μου είπατε συγκεκριμένα: Δεν το φίλησες. Ακούμπησε πάνω του. Ανατρίχιασα ολόκληρη, νόμισα από σεβασμό στον Άγιο μας, ότι δεν έπρεπε να τα αγγίξω, γιατί είμαι αμαρτωλή.

Έπειτα, έπεσα πάνω του και το φίλησα. Το φιλούσα και δεν χόρταινα. Μα και εκείνο το άρωμα και η δροσιά πότισε όλο το σώμα μου, το ένοιωθα τόσο δροσερό και μέσα στα μάτια τα δικά μου άχνιζε και μοσχοβολούσε τόσο, που μέχρι να ξεψυχήσω δε θα σβήσει ποτέ».

Κώστας Παναγόπουλος – Πρακτορείο «ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ»

ΠΗΓΕΣ:

ΟΠΤΑΣΙΑΙ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΕΦΡΑΙΜ ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ, Δ’ ΤΟΜΟΣ, Ιερά Μονή Ευαγγελισμός Θεοτόκου Όρος Αμώμων Αττικής, 1992, σ.σ. 103, 192 – 193, 262

ΟΠΤΑΣΙΑΙ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΕΦΡΑΙΜ ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ, ΙΘ’ ΤΟΜΟΣ, Ιερά Μονή Ευαγγελισμός Θεοτόκου Όρος Αμώμων Αττικής, σ.σ. 95-96, 118 – 119, 143